

SPECIFIEKE INSTRUCTIES HULPVERLENING

1.1.1 ORGANISATIE INFORMATIE

- Hulpverlening ziet verplaatsing van gezinnen naar 'aso-woning' niet zitten. Ziet dat als symptoombestrijding, terwijl het voor gezinnen vaak helemaal niets oplost. Sterker nog, gezinnen raken in nog groter isolement, komen in aanraking met nog meer asociale gezinnen, waardoor een neerwaartse spiraal wat betreft de problemen van betreffende gezinnen te verwachten is.
- Hulpverlening meent dat jeugdigen zelden of nooit gebaat zijn bij detentie. De ervaring leert dat ze daar meestal slechter van worden door de negatieve invloed die medege-detineerden hebben. Hulpverlening zal er daarom altijd voor vechten om detentie bij jeugdigen te vermijden en ervoor pleiten om hen door goede hulpverlening weer op het goede pad te krijgen. Eventueel wel een taakstraf (in combinatie met verscherpt toezicht door politie), maar dus zeker geen detentie. Alles wat kan helpen om OM af te houden van het opleggen van detentie wordt aangegrepen.
- Hulpverlening vindt dat gespecialiseerde hulpverlening alleen in uiterste gevallen moet worden ingezet bij minderjarigen. Zulke aanpakken zouden kinderen volstrekt onnodig 'medicaliseren', wat volgens hulpverlening vaak contraproductief werkt. Jongeren kunnen vaak het best gewoon bij Jeugdzorg hulptrajecten worden ondergebracht.
- Hulpverlening kampt met ernstig personeelstekort, waardoor de werkdruk van het personeel hoog is. Als andere instanties iets kunnen betekenen bij begeleiding/hulpverlening cliënten, moet erop aangestuurd worden dat uit de handen van hulpverleners te laten/krijgen.
- Wanneer blijkt dat ouders niet goed voor hun kinderen kunnen zorgen, dan dienen ze eerst grondig psychisch onderzocht te worden. Dat kan intramuraal (binnen een instelling voor psychiatrische verzorging) of extramuraal. Intramurale behandeling duurt korter, extramurale behandeling langer. Extramurale behandeling dient gepaard te gaan met vrij intensief toezicht, maar daarvoor hebben hulpverleners absoluut geen tijd. Dat moeten anderen maar doen, bijvoorbeeld politie.
- Hulpverlening vindt dat mensen met een laag IQ niet in de gevangenis thuishoren. Een laag IQ en een persoonlijkheidsstoornis zijn belangrijke oorzaken voor het criminele gedrag van personen. Hulpverlening wil daarom het liefst dat hij een boete en/of zware taakstraf krijgt, in combinatie met voorwaardelijke gevangenisstraf. Dan kan hij snel behandeld worden voor zijn psychische problemen. Bovendien weet hulpverlening dat detentie bij dit soort mensen averechts werkt. Genezing wordt lastiger en de kans op recidive na detentie alleen maar groter.

- Hulpverleners zien interventies die gezinnen uit elkaar drijven niet zitten. Oplossingen moeten binnen het gezin gevonden worden. Ouders uit gezin halen of kinderen tijdelijk uit huis plaatsen zijn slechte oplossingen. Maar hulpverlening ziet wel wat in tijdelijke ontzegging van leerplicht voor sommige kinderen, opdat ze tot rust kunnen komen en bijvoorbeeld naar een nieuwe school kan worden gezocht. Bovendien denkt hulpverlening dat dat ook voor ouders goed kan zijn. Als bepaalde kinderen meer thuis zijn en er iets gedaan wordt aan de problemen van het gezin, dan kan dat positief uitpakken.
- Hulpverlening ziet noodzaak om iets aan financiële aanpak van gezinnen met complexe problemen te doen niet in. Zou onnodige extra druk leggen op een gezin dat het toch al zo moeilijk heeft.

1.1.2 DOSSIER HULPVERLENING VAN EIJCK

Vader Van Eijck

- Pierre Van Eijck heeft een laag IQ en hij kampt met een paranoïde persoonlijkheidsstoornis. Voor zijn persoonlijkheidsstoornis is hij nooit behandeld. Dat heeft hij altijd afgehouden. Toch heeft zijn persoonlijkheidsstoornis al veelvuldig geleid tot heftige ruzies met Cindy, waarbij door hem ook fysiek geweld is gebruikt. Mevrouw heeft dat tegen een hulpverlener verteld, maar wil absoluut niet dat deze vuile was van het gezin wordt buiten gehangen. Ze heeft ook nooit aangifte bij de politie gedaan. Uit de verhalen van Cindy maakt de hulpverlener echter op dat wel eens sprake zou kunnen zijn van stelselmatig (huiselijk) geweld van Pierre Van Eijck tegenover zijn vrouw Cindy. Van geweld tegen een van de kinderen is echter geen sprake.

Moeder Van Eijck

- Cindy Van Eijck is een vrij zwakke vrouw die absoluut niet tegen Pierre Van Eijck op kan (zeker niet als hij dronken of aangeschoten is) en nauwelijks controle over haar zonen heeft. Ze is in haar schulp gekropen en bemoeit zich ook weinig met de opvoeding van haar dochters. Om af en toe even weg te zijn uit de ellende, doet ze regelmatig grote impulsinkopen.

Attentie

Het maken van een gezamenlijk plan van aanpak voor het tegengaan en voorkomen van huiselijk geweld is niet mogelijk zonder dat betrokken instanties informatie met elkaar delen. Toch kan niet zo maar alle informatie die een partij heeft met andere instanties gedeeld worden. Bepaalde informatie is te privacygevoelig om zonder meer met andere instanties te delen!

